

fovske rodbine enacega imena. Tudi najvišji vrh Plješivice ni brez znamenitosti. Pred malo leti bili so baje na njem še videti ostanki onega optičnega brzjava, po katerem so se sporazumevali za časa francoske okupacije v letih 1809—1813 francoski poveljniki vojaških posadk v Karlovcu, Jaski in Samoboru z Ljubljano, kjer je takrat stoloval maršal Marmont kot generalni guverner francoske pokrajine Ilirije. —

Tretja postaja nam je bila Jaska. Bližnji trg enacega imena, ki je nekoliko oddaljen k desni od železnice, je zelo velik (šteje okoli 2000 stanovnikov), pa tudi zelo star, ker ga je že l. 1251. kralj Bela IV. obdaroval s predpraviciami. Skozi Jasko vodi tudi glavna državna cesta iz Zagreba proti Karlovcu. V neposredni njegovi bližavi je eden izmed 12 frančiškanskih samostanov, ki spadajo h kranjsko-štajarsko-hrvatski provinciji sv. Križa, in kjer biva med č. gg. redovniki navadno skoro vedno kak naš rojak. Vsa ta okolica je razprostrana in jako lepa. O njej pisal je že l. 1852. v „Novicah“ naš rojak, tedanji tržaški prošt, prečastni gosp. Mih. Vèrne v svojem spisu „Potovanje po nekaterih jugo-slovanskih krajih“ mej drugim: „Vsa ta ravnina ali cela okrajina od Karlovca do Zagreba je res tako lepa, da se ne bojim reči in trditi, da bi se smela z Lombarškimi okrajinami meriti, ko bi bila obdelana, kakor gre. Zemlja je dobra in rodovitna, dasiravno so tla semtertja nekoliko močvirna, in še nikjer nisem lepše turšice videl, ko v ti ravnini, posebno okrog Jaske. Ko bi tedaj rok in denarjev ne manjkalo, — pa menda obojega manjka, — bi se dala okrajina, ki je že sama na sebi silno lepa, v kratkem v pravi raj spremeniti, kjer bi se mnogovrstnega žita, sočivja, vina in najzlahtnejšega sadja obilo pridelovalo.“

Vsega tega se res že veliko prideluje; preko gore, ki ravnino na severni strani meji, in ki se ji Okič pravi, raste veliko prav dobrega vina, ki je menda najboljše na Hrvaškem; tudi sadja in žita se veliko prideluje; ali kaj bi še bilo, ko bi bila cela ravnina obdelana, kakor bi morala biti!“ —

Tem opazkam iz l. 1852. dostavlja moja malenkost: Našim ljudem, ki pravijo, da nimajo doma dela, zaslužka in kruha, ter tišijo z nekako nenaravno silo tja čez veliko lužo v Ameriko, ponujajo sosedna Hrvatska, Slavonija in tudi Bosna med dobrimi slovanskimi brati tudi delo, zaslužek in kruh, morda še boljšega in bolj poštenega, kakor Amerika. Zlasti če se silijo čez morje cele družine, bi se za denar, kar stane prevoznja in potnina, dal tam doli kupiti že primeren dom. Priporočevali so izseljencem že tudi mnogi drugi to, pa do malega govorili le gluhi ušesom. Se ve, mnogo je takih, katerim ni toliko za delo, kakor za mastne zaslužke, katerih se v Ameriki nadejajo, toraj so jim tudi vsi zdravi in trezni opomini le bob v steno. „Komur pa ni svetovati, mu ni pomagati“, pravi pregovor, toraj prestopim tudi jaz od te točke na dnevni red, to je k nadaljevanju mojega potopisa. —

Od Jaske naprej postaja svet vedno bolj odprt; temni gozdi menjajo se z rodovitnimi polji. Pri mesečnem svitu

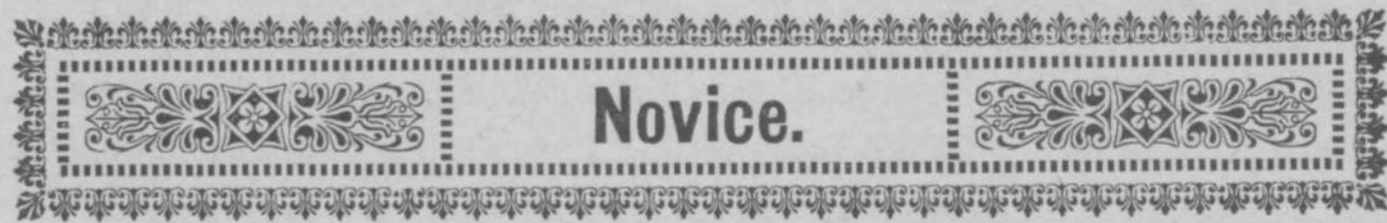
bilo je v daljavi k desni opaziti več vasij, izmed katerih imenujem le selo Draganič, kjer biva tudi mnogo plemenitih seljakov, ki so Turopoljcem enako l. 1264. zadobili od kralja Bele IV. dedno plemstvo. Iz tega se da sklepati, da je bil imenovani kralj s podelitvijo te častne odlike nekako radodaren. — V ozadji k desnej roki videti so bile višine Vivodinske, in oddelek Žumberškega gorovja, ki se naslanja na naše dolenske Gorjance. Mimorede naj omenim, ker sem ravno pri stvari, da se je pred malo leti govorilo, in tudi po naših javnih listih (to je časnikih) pisalo, da oni predel, kjer bivajo Žumberčani (bivšega slunjskega graničarskega polka menda 11. in 12. kompanija, ki ste bili ločeni in n. pr. kakih 6 ur oddaljeni od ostalega svojega regimenta) pripada prav za prav naši kranjski vojvodini. Ako se prav spominjam, so se vršile tudi nekake uradne obravnave zaradi tega; ne spominjam pa se, da bi bil čul, je li in kako je zadeva rešena. Morebiti leže dotični akti kje v kaki pisarni, ali pa bo konečno vsa zadeva morda na tihem zaspala. Ko bi pa drugi imeli od naše dežele česa iskati, bi bilo gotovo vse drugače. —

Proti 10. uri jel se je vlak, kateremu se itak mej vso vožnjo ni posebno naprej mudilo, vedno bolj počasi premikati, dokler se poslednjič ni ustavil. Bili smo na postaji Karlovec. (Dalje sledi.)

Poučni in zabavni drobiž.

Izvestja muzejskega društva za Kranjsko. Ravnokar izšla druga številka III. letnika tega lista obsega nastopno vsebino: J. Pečnik: Najnovejše izkopine z Gore pri Šmariji. — S. Rutar: Nemško-slovenska starinoslovska terminologija. — J. Scheinigg: Slovenska osebna imena v starih listinah. (Dalje.) — A. Koblar: Donesek k zgodovini pošte na Kranjskem. — Ant. Koblar: Drobtinice iz furlanskih arhivov. — S. Robič: Kranjski naslovi (Dalje) — Mali zapiski (S. Rutar: Poročilo iz Italije. — Stolp ljubljanskega gradu. — Kranjski del ljubljanske škofije leta 1605. — Darovanje sveč v ljubljanski stolici leta 1597. — Slovstvo o domoznanstvu slovenskih dežel. — Ptice v tivolskem gozdu pri Ljubljani. — Starinske najdbe pri mestu Kranju.)

Umrljivost otrok. Po statističnih podatkih je leta 1891 v Budimpešti v svojem prvem letu umrlo le 5 otrok bogatih roditeljev, 413 premožnih starišev, 3023 revnih starišev in 171 popolnoma spridenih starišev. Stanje starišev jako vpliva na umrljivost otrok.

Novice.

Deželni zbor.

V seji dne 9. maja stavi posl. baron Schwegel nastopni predlog: „Visoki dež. zbor naj sklene: „Podjetnikom za zgradbo glavne železnice II vrste od kake primerne postaje na državni (nekdaj Rudolfovi) železnici čez Tržič in do primerne kraja v Šentanski dolini, kjer bi se zvezala s projektirano lokalno železnico, se zagotovi od dežele kranjske subvencija, to je, dežela se zaveže prevzeti glavinskih delnic v znesku 50.000 gld. pod pogojem: 1.) Da interesenti in podjetniki prevzamejo glavinskih delnic za 80.000 gld.; 2.) da za ostali del zgradbenega kapitala, kateri se pridobi z izdajo prioritetnih zadolžnic, prevzame država jamstvo za

letni čisti dohodek, kateri ima znašati toliko, kolikor štiriodstotno obrestovanje in amortizacijska svota vkupe; dalje se odboru naroča: Visoko c. kr. vlado nujno prositi naj radi naprave druge neposredne zveze s Trstom — ker se mimo drugih že študira tudi projekt železniške proge Škofja Loka-Cirkno-Gorica — skrbno preštudira projekt o progi od zapadnih državnih železnic (Rudolfova železnica) skozi Bohinj. — Zajedno izreka dež. zbor, da je pripravljen kolikor moči podpirati nadaljevanje Rudolfove železnice od primerne kraja na progi Trbiž-Ljubljana v Trst. Ta predlog, katerega so podpisali vsi poslanci po korenitem utemeljevanju posl. barona Schwegla podpira prav toplo tudi posl. Šuklje. Pri glasovanju se predlog vzprejme ednoglasno. Posl. Murnik in drugovi stavijo nastopni samostalni predlog: „Z ozirom na to, da so v takozvani reformni tarifi c. kr. priv. južne železnice postavki večinoma višji, kakor v prejšnji, z ozirom na to, da je vsled tega promet na Kranjskem zelo otežen in da bode morala marsikatera industrija ponehati, ako se kmalu ne premeni tarifa, se stavlja nastopni predlog: Visoki dež. zbor naj sklene: Dež. odboru se naroča: a) da se obrne do ravnateljstva c. kr. priv. južne železnice, da pre naredi reformno tarifo; b) da se obrne do visokega c. kr. trgovskega ministerstva, da ves svoj vpliv uporabi v to, da se reformna tarifa c. kr. priv. južne železnice brž ko mogoče premeni; c) da se obrne do visokega c. kr. trgovskega ministerstva s prošnjo, da prevzame država promet po južni železnici, ako bi ta ne predru gačila tarife in da vse potrebno ukrene, da se svoječasno poddržavi južna železnica.“ Predlog utemeljil bode predlagatelj v edni prihodnjih sej. Na to rešilo se je več prošenj, o katerih so v imenu finančnega odseka poročali razni poslanci Patrijotičnemu dež. pomočnemu društvu Rudečega križa za Kranjsko za podporo občinam za bolnice, ko bi morda nastala kolera, dovoli se 600 gld. Prošnja Helene Zarnik, soproge umirovljenega učitelja, za podporo se odkloni; istotako prošnja nadučitelja J. Lebana v Begunjah za podporo v literarne namene; učiteljski vdovi Karolini Hočevnar podaljša se milosčina za tri leta; prošnja krajnega šolskega sveta v Hrenovicah za podporo za ograjo šolskega vrta in županstva v Prevojah za podporo za pogorelce izročita se dež. odboru v rešitev; Slovenskemu planinskemu društvu v Ljubljani dovoli se 300 gld. podpore. Posl. Povše poroča v imenu upravnega odseka o vladni predlogi z načrtom lovskega zakona in z načrtom zakona o potrebščinah za potrdbo in zaprisego stražnega osobja, postavljenega v varstvo zemeljedeljstva ter v imenu upravnega odseka nasvetuje, da se predloženi načrt zakona, predloži dež. odboru, naj se z interesenti posvetuje in na podlagi teh poizvedovanj predloži novi načrt zakona. Voditelj dež. vlade baron Hein zagovarja načrt zakona, posl. pl. Langer in Kavčič pa ga kritikujeta in priporočata nasvet upravnega odseka, ki se na to tudi vzprejme. Vsled tega izroči se tudi prošnja kranjskega društva v varstvo lova za spremembo nekaterih določil načrta lovskega zakona dež. odboru. Posl. Grasselli poroča v imenu odseka za letno poročilo o letnem poročilu dež. odbora in sicer o točki I.: Posebni prigodki in o točki II.: Deželni odbor in stavi nastopna predloga in sicer k točki I.: „Deželni zastop draga volje jemlje na znanje, da je o veselih prigodkih v presvetli cesarski hiši deželni odbor izražal čutila neomejene udanosti in vernosti, navdaja joča vse prebivalstvo vojvodine Kranjske za vladarstvo dinastijo. Deželni zastop navdušeno pritrjuje patrijotskim tem pojavom dež. odbora“; K točki II.: Deželni zastop izreka hvaležno priznanje gosp. dež. odborniku ces. svetniku Murniku, da je od 1883. do 1892. leta trudoljubno in uspešno zastopal dež. glavarja v dež. odboru in za te dobe požrtvovalno sam vodil dež. odbora opravila vsega nad 18 mesecev.“ Posl. dr. Tavčar graja mlačnost dež. odbora v narodnem oziru in stavi nastopni predlog: „Dež. odboru se nalaga, da naj vse v njegovo oblast spadajoče javne napise brez odloga tako predrugači, da pride

slovenščina na prvo mesto; posebno se mu tudi nalaga, da stori takoj vse potrebne korake, da se napravi na vojašnici dež. brambe, kjer se vidi samo nemški naspis tudi slovenski napis.“ Odgovarjala sta dež. vlade voditelj baron Hein in dež. glavar Detela, ki se je opravičeval zaradi samo nemškega pozdrava pri dohodu novega voditelja dež. vlade. Konečno vzprejmeta se predloga poročevalca in predlog posl. dr. Tavčarja. Na to vzamejo se na znanje poročila dež. odbora in sicer §. 1: Potrjenje zakonskih načrtov, §. 2: Davki in §. 4: Dež. podpore. Pri §. 2. vzprejme se na predlog poročevalca Stegnarja nastopna resolucija: Vis. c. kr. deželna vlada se vnovič naprosi, da dobrohotno uvažuje težavni položaj zelo obremenjenih bišnih gospodarjev, vsled katerega z dosedanji odtegljeji 15% na korist stroškov za popraviljanje in vzdrževanje poslopij nikakor ne morejo izhajati, in da izposluje na visokem mestu primeren povišek od 15 na 30%. — Posl. Hribar utemeljuje obširno svoj samostalni predlog glede drugovrstnih železnic, katerih graditev naj bi dežela pospeševala. Govornik toplo priporoča graditev nastopnih lokalnih železnic na Kranjskem in sicer v I. vrsti: 1.) Novomesto-Metlika in do hrvatske meje; 2.) Kamnik-Motnik in do štajarske meje, kot zveza s progo Polzela-Motnik; 3.) Kamnik-Kranj, kot zveza mej državno in kamniško železnico; 4.) Postojina-Razdrto-Ajdovščina. V II. vrsti: 1.) Rakek-Cerknica-Lož; 2.) Škander-Vrhuika; 3.) Trebnjo-Mirna-Mokronog in v III. vrsti: 1.) Vrčiči-Črnomelj; 2.) Hudo-Žužemberk; 3.) Novomesto-Bržice oziroma Kostanjevica. Stroški bi znašali kakih 7 milijonov goldinarjev in naj bi se vzelo dež. posojilo. Predlog izročil se je združenemu finančnemu in upravnemu odseku.

V seji dne 10. maja poroča posl. Klun v imenu finančnega odseka o napravi kranjskega zavoda za gluhoneme in slepe otroke. Ker bo premoženje dotičnih zakladov koncem tega leta znašalo 466.270 gld., stavba z notranjo opravo vred pa bode stala okoli 150.000 gld., preostaje torej še precejšnja svota za vzdrževanje zavoda. Poročevalec v imenu odseka nasvetuje nastopne predloge: 1. Zavod za gluhoneme in slepe otroke na Kranjskem ustanovi se kot deželni zavod. 2. Pri napravi tega zavoda naj se gleda na to, da bode v njem približno za 100 gojencev prostora. 3. Ta zavod se napravi na deželnem zemljišču: njivi parc. št. 107, zemljiško knjižna vloga št. 147 katastralne občine Kapucinsko predmestje, in njivi parc. št. 450/2, zemljiško knjižna vloga št. 288 katastralne občine Spodnja Šiška, v skupnem obsegu 6 ha 21 a 5 m². 4. Deželnemu odboru se naroča, sporazumeti se s c. kr. vlado: a) Kako bi se dala na najprimernejši način izvršiti posvetitev in zemljiško-knjižni prepis tega zemljišča; b) da se napravijo podrobni načrti in proračuni stroškov za novo zgradbo in da se kar najhitreje mogoče prične z nasajevanjem za vrt odmenjenega prostora; c) da se brez odloga storé primerni koraki za pridobitev obema oddelkoma potrebnih učil in učnih pripomočkov; d) da se v deželno upravo prevzamejo vsi vzgoji gluhonemih in slepih otrok na Kranjskem namenjeni, pa dozdej tej upravi še ne izročeni zakladi, in da se preskrbi pravočasna izplačitev za zgradbo potrebnih denarjev, ki jih bo treba po napredovanju dela izplačevati iz zakladov, ki bodo v ta namen stali na voljo; e) da se sestavijo za napravo in vzdrževanje zavoda potrebna pravila, ki jih mora pa pred veljavnostjo potrditi deželni zbor, in se sploh še vse drugo potrebno ukrene. 5. Dalje se deželnemu odboru naroča: a) da si ogleda zavod za gluhoneme otroke pri ubozih šolskih sestrah „De Nôtre Dame“ v Šmihelu pri Novem Mestu v pedagogičnem in upravnem oziru in eventualno ž njimi stopi v dogovor, ali bi hotele proti pogodbi in pavšalni letni plači v pouk, vzgojo in oskrbovanje prevzeti za uk sposobne gluhoneme deklice? b) da o vseh teh rečeh deželnemu zboru poroča, oziroma svoje predloge stavi v prihodnjem zasedanju. — Vsi predlogi sprejmo se brez debate. Posl. Šuklje utemeljuje svoj samostalni predlog glede preskrbovanja kraških pokrajin z vodo. Govornik apeluje na vlado,

da kaj stori in meni, da je v to potreben posebni zakon, po katerem bi država plačala za nastale stroške 50%, dežela 30% in udeleženci 20%. Govornik nasvetuje nastopni predlog, ki se brez ugovora izroči upravnemu odseku: „Deželnemu odboru se naroča izposlovati pri visoki vladi, da kar hitro mogoče predloži državnemu zboru načrt zakona o preskrbovanji kraških pokrajin s pitno vodo, in sicer na tej podstavi, da se pokritje vrši po prispevkih države, dežele in udeležencev. Posl. dr. Papež poroča v imenu finančnega odseka o samostalnem predlogu posl. Šukljeja glede nagrade kiparju Ganglu. Dovolj se mu nagrada 500 gld. in izreče priznanje. Prošnja občin Studenec, Iškavas in drugih za izločitev iz zdravstvenega okrožja se na predlog poročevalca upravnega odseka posl. Kersnika izroči dežel. odboru v nadaljno poizvedovanje. Rešilo se je na to več prošelj, o katerih so v imenu finančnega odseka poročali razni poslanci. Okrožnemu zdravniku dr. Emilu Klimeku na Bledu dovoli se podpora 100 gld. Podobčinama Selšček in Begunje se je od finančnega odseka nasvetovala podpora za napravo vodovoda 300 gld., a se je na predlog posl. dr. Vošnjaka, katerega je podpiral tudi posl. Kavčič, dovolila višja svota in sicer 30% vseh stroškov.

(Konec seje prihodnjšč.)

— **Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!** Sedaj, ko so krone v resnici prišle v promet, naj noben zaveden narodnjak ne pozabi, da daruje prvo krono, ki mu dojde v roke, družbi sv. Cirila in Metoda. Za posameznika ni to nobena žrtev, prekorišna naša šolska družba pa se pri tem lahko veliko opomore, ako se vsak zaveden rodoljub odzove tej lepej ideji.

— **Osobne vesti.** Poveljnik tukajšnje 28. pehotne divizije fml. vitez Schilhawsky premeščen je k 8. vojnemu poveljništvu v Prago. Na njegovo mesto pride fml. Evgen baron Albori. — Za izpraznjeni Kurehpergov kanonikat pri tukajšnji stolici prezentovan je č. g. dr. Sebastijan Elbert. knezoškofijski tajnik in dvorni kapelan v Ljubljani.

— **Osemdesetletnica.** Te dni praznoval je vrl slovenski rodoljub ljubljanski meščan gosp. Jan. Nep. Horak redko slavnost — svoj osemdeseti rojstni dan. Pač morata radost in ponos navdajati slavljenca, ako se v ti redki starosti ozre na svoje občekoristno in uspešno delovanje. Dospevši pred več kot 50 leti iz Moravske v Ljubljano ustanovil si je tu samosvoj rokovičarski obrt. Ker je bil izredno marljiv in vseskozi pošten in ljubeznjiv, pridobil si je kmalu velik ugled v vseh meščanskih krogih. Slavljenec pa ni bil le vrl obrtnik, ampak tudi jako navdušen Slovan. Udeleževal se je prav marljivo vsega takratnega slovenskega gibanja, bil iskren prijatelj dr. Bleiweisa, dr. Coste, dr. Tomana i. dr. in velika zasluga njegova je, da se je narodna zavest vedno bolj širila. Ustanovil je pomočno društvo in tako slovenskim obrtnikom pomogel do večje samostojnosti. Meščanom je ohranil takozvano meščansko vojašnico v Trnovem in jim s svojim spretnim gospodarstvom zagotovil ž njo lepe vsakoletne dohodke. Slavljenec bil je tudi soustanovnik „Katoliškega rokodelskega društva“ in je bil je še zvesti podpornik vseh lepih naprav in koristnih zavodov in društev. Da je pa ljubljansko narodno meščanstvo vedlo ceniti zasluge Horakove, kaže to, da ga je volilo v vse zastope. On je bil mnogo let mestni odbornik dežel. in državni poslanec, podpredsednik trgovske in obrtniške zbornice i. t. d. Tudi presvetli cesar vedel je ceniti slavljenčevo občekoristno delovanje in pedelil mu je povodom 25letnice obrtnega pomožnega društva, katero vodi še sedaj, zlati križec s krono za zasluge. V predvečer njegovega godu v dan 15. maja priredilo mu je „Katoliško rokodelsko društvo“ podoknico, odbori obrtnega pomožnega društva, kat. rok. društva in meščanske vojašnice pa so se mu skupno poklonili in čestitali k izvanrednemu prazniku. Tudi mi se pridružujemo čestiteljem slavljenčevim in mu kličemo na mnogaja leta!

— **Občinski svet ljubljanski** imenoval je včeraj

častnim meščanom g. Jan. Nep. Horaka in izvolil za podžupana dosedanjega večletnega podžupana g. Vaso Petričič-a.

— **Novi denar.** Z dnem 16. t. m. pričelo so cesarske blagajnice z izdavanjem srebrnih kron po 100 vinarjev, to je 50 krajcarjev avstr. veljave.

— **Nova brzojavna postaja.** C. kr. poštno in telegrafsko ravnateljstvo je na prošnjo županstva v Spodnji Šiški dovolilo ustanovitev brzojavne postaje v Spodnji Šiški, ki se ima spojiti z ondotno pošto.

— **Državni poslanec g. dr. Ferjančič** je poročal v nedeljo 14. t. m. v Vipavi o svojem delovanju v državnem zboru. Shoda se je udeležilo veliko število volilcev. Predsedoval mu je dekan vipavski g. Erjavec in volilci so g. poslancu na predlog g. predsednika izrekli popolno zaupanje.

— **Občinske volitve v Trstu.** Namestništvo določilo je za prihodnje občinske ozir. deželnozborske volitve, naslednje dni: za IV. razred 29. t. m.; za III. razred 2. in 3. junij, za II. razred 5. junij; za I. razred 9. junij; za vseh šest volilnih okrajev v okolici 11. junij

— **Dolenjska železnica.** V kolikor je dosedaj določeno, otvori se proga Ljubljana-Grosuplje-Kočevje s 1. oktobrom t. l., in proga Grosuplje-Rudolfovo-Straža s 1. junijem 1894. l.

— **Železnico na žico** pričeli so graditi na graški grad. Koncesijo za zgradbo dalo je trgovinsko ministerstvo inženirju Schmidtu, ki mora železnico dogotoviti do 19. marcija bodočega leta.

— **Vodovod v Begunjah.** V Begunjah pri Rakeku pričelo se je z delom za vodovod. Dela prevzel je znani podjetnik gosp. Lončarič. Vodovod bo meseca avgusta t. l. najbrže že gotov in se bo takoj izročil javni porabi. Prihodnje leto se bo vodovod nadaljeval do Bezuljaka.

— **Notarji v Celji.** Kakor znano poslujeta v Celji dva notarja, oba zavedna Slovenca. Ondotnim nemškutarjem to ni povšeči in hočejo imeti tretjega nemškega notarja. Vložili so na pravosodno ministerstvo v tej zadevi prošnjo, a to je prošnjo odklonilo rekoč, da je ta prošnja povsem neosnovana.

— **Slovensko planinsko društvo** napravi o Binkoštih, kakor smo uže poročali, izlet na Učko (Monte maggiore). Dosedaj se je prijavilo udeležnikov 15. Kdor se misli še pridružiti, oglasi se najkasneje do sobote opoludne pri gosp. Sokliču pod Trančo v Ljubljani. Ljubljanski udeležniki naj se zbero na pogovor v petek zvečer ob 8. uri v gosp. Zajca gostilni na Rimski cesti št. 4. — Program je določil odbor takole: V soboto popoldne ob 1. uri 19. min. odhod s poštnim vlakom v Divačo in od tam ob 4. uri 58 min. v Lupoglav. V Lupoglavu večerja. Po noči odhod na Učko ter dohod na goro pred solničnim vzhodom. V nedeljo zjutraj ob 9. uri dohod v Volosko in Opatijo. Popoldne v Reko. V ponedeljek zjutraj na Trsat in opoludne v Iko in Opatijo. Zvečer v Matulje in domov.

— **Osepnice cepile** se bodo odslej v Ljubljani vsak četrtek popoldne ob 3. uri v mestni dvorani in sicer brezplačno.

— **Nov zvon za Brezje.** Te dni blagoslovil se je v tukajšnji zvonolivarni g. Samasse nov veliki zvon, namenjen za romarsko cerkev na Brezjah. Zvon, ki tehta 1813 kilogramov, poklonil je omenjeni cerkvi posestnik Mih. Studen iz Preddvora.

— **Pogreša se že od nedelje dne 7. maja t. l. c. kr.** okrajni inženir g. Karol Toman v Kranji. Izginil je, in noben človek ne ve zanj. Iščejo ga povsod, toda zaman. Savo so že preiskali navzdol in navzgor, pa ni ga sledu po njem. Našli so ob Savi samo en klobuk, o katerem pravijo, da je baje Tomanov. G. Toman bil je jako vesten uradnik in značajan mož, star 34 let. Z ozirom na to, da je bil Toman prav rednega in solidnega življenja, ne more si nikdo prav razlagati, kaj bi se bilo zgodilo ž njim. Domneva se različno, eni pra-